

У тремтливих обіймах зими...

Сергій Пантюк

У тремтливих обіймах зими
вогнедишно холодної
Забуваю про все, що надбав, погортав і відшив.
А пальчата твої виграють неймовірні мелодії
На заламаних клавішах
шебутної моєї душі.

Сам не знаю, яких:
більше чорних, чи білих там клавіш,
Але бачить Господь,
лиш коханням зітхають вони.
Ти - крутий віртуоз і мене неодмінно прославиш
Перед сонячним ликом
ворохобної Діви Весни...

14.01.2015 р.